

וַיָּשְׁבוּ הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם וְהַשּׁוֹעֲרִים^{7,72}
וְהַמְשֻׁרְרִים וּמִן־הָעָם וְהַנְּתִינִים
וְכָל־יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם
וַיִּגַע הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעָרֵיהֶם:
וַיֵּאָסְפוּ כָל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד^{8,1}
אֶל־הַרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר־הַמַּיִם
וַיֹּאמְרוּ לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר
לְהָבִיא אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־יִשְׂרָאֵל:
וַיָּבִיא עֹזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה²
לִפְנֵי הַקְּהָל מְאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל
מִבֵּין לְשִׁמְעַע בְּיוֹם אֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
וַיִּקְרְאוּ לִפְנֵי הַרְחוֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי
שַׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאֹר עַד־מַחְצִית הַיּוֹם
נִגְדוּ הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׂאִים וְהַמְּכִינִים
וְאֵזְנוּ כָל־הָעָם אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה:
וַיַּעֲמֹד עֹזְרָא הַסֹּפֵר עַל־מִגְדַּל־עֵץ⁴
אֲשֶׁר עָשׂוּ לְדַבֵּר וַיַּעֲמֹד אֲצִלּוֹ
מִתַּתְּיָה וְשִׁמְעַע וְעֵנְיָה וְאוּרִיָּה
וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה עַל־יְמִינוֹ
וּמִשְׁמָאלוֹ פְּדִיָּה וּמִיִּשְׂאֵל וּמִלְכִּיָּה
וְחֹשֶׁם וְחַשְׁבַּדְנָה זְכַרְיָה מְשֻׁלָּם: פ

^{7,72} wayyēšbū hakkōhānīm wəhaləwiyyīm wəhaššō‘ārīm
wəhaməšōrərīm ūmin-hā‘ām wəhannaṭīnīm
wəkol-yiśrā‘ēl bə‘ārēhem
wayyigga‘ haḥōdeš haššəbī‘ī
ūḅənē yiśrā‘ēl bə‘ārēhem
^{8,1} wayyē‘āspū kol-hā‘ām kə‘iš ‘eḥād
‘el-hārəḥōb ‘āšer liḡnē šə‘ar-hammāyim
wayyō‘mərū lə‘ezrā‘ hassōpēr
ləhābī‘ ‘eṭ-sēpēr tōra‘ mōšeh
‘āšer-šiwwāh (‘ādōnāy) ‘eṭ-yiśrā‘ēl
² wayyābī‘ ‘ezrā‘ hakkōhēn ‘eṭ-hattōrāh
liḡnē haqqāhāl mē‘iš wə‘ad-‘iššāh wəkol
mēbīn lišmō‘^a bəyōm ‘eḥād laḥōdeš haššəbī‘ī
³ wayyiqrā‘-bō liḡnē hārəḥōb ‘āšer liḡnē
šə‘ar-hammāyim min-hā‘ōr ‘ad-maḥāšīṭ hayyōm
nēged hā‘ānāšīm wəhannāšīm wəhamməbīnīm
wə‘oznē kol-hā‘ām ‘el-sēpēr hattōrāh
⁴ wayya‘āmōd ‘ezrā‘ hassōpēr ‘al-miḡdal-‘ēš
‘āšer ‘āsū laddābār wayya‘āmōd ‘ešlō
mattiṭyāh wəšēma‘ wa‘ānāyāh wə‘ūriyyāh
wəhilqiyāh ūma‘āšēyāh ‘al-yəminō
ūmiššəmo‘lō pəḏāyāh ūmīšā‘ēl ūmalkiyāh
wəḥāšūm wəḥašbaddānāh zəḵaryāh məšullām p

וַיִּפְתַּח עֹזְרָא הַסֹּפֵר לְעֵינֵי כָל־הָעָם⁵
כִּי־מַעַל כָּל־הָעָם הָיָה
וַכַּפְתָּחוּ עֲמֹדוֹ כָּל־הָעָם:
וַיִּבְרַךְ עֹזְרָא אֶת־יְהוָה הָאֱלֹהִים הַגָּדוֹל⁶
וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם אָמֵן אָמֵן בְּמַעַל יְדֵיהֶם
וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לַיהוָה אַפַּיִם אֲרָצָה:

⁵ wayyiptah ‘ezrā‘ hassēpēr lə‘ēnē kol-hā‘ām
kī-mē‘al kol-hā‘ām hāyāh
ūkəpīṭhō ‘āmqdū kol-hā‘ām
⁶ wayəbāreḵ ‘ezrā‘ ‘eṭ-(‘ādōnāy) hā‘ēlōhīm haggādōl
wayya‘ānū kol-hā‘ām ‘āmēn ‘āmēn bəmo‘al yəḏəhem
wayyiqqəḏū wayyištahāwwu (la‘ḏōnāy) ‘appāyim ‘āršāh

^{7,12} Kapłani, lewicy i część ludu osiedlili się w Jerozolimie, a odźwierni, śpiewacy, niewolnicy świątyni i cała reszta Izraela - w swoich miastach. Gdy nadszedł siódmy miesiąc - a Izraelici mieszkali już w miastach swoich -

^{8,1} wtedy zgromadził się cały lud, jak jeden mąż, na placu przed Bramą Wodną. I domagali się od pisarza Ezdrasza, by przyniósł księgę Prawa Mojżeszowego, które Pan nadał Izraelowi.

² Pierwszego dnia miesiąca siódmego przyniósł kapłan Ezdrasz Prawo przed zgromadzenie, w którym uczestniczyli przede wszystkim mężczyźni, lecz także kobiety oraz wszyscy inni, którzy byli zdolni słuchać.

³ I czytał z tej księgi, zwrócony do placu znajdującego się przed Bramą Wodną, od rana aż do południa przed mężczyznami, kobietami i tymi, którzy rozumieli; a uszy całego ludu były zwrócone ku księdze Prawa.

⁴ Pisarz Ezdrasz stanął na drewnianym podwyższeniu, które zrobiono w tym celu. Obok niego stanął po prawicy: Mattitiasz, Szema, Anajasz, Uriasz, Chilkiasz i Maasejasz; a po lewicy: Pedajasz, Miszael, Malkiasz, Chaszum, Chaszbadana, Zachariasz i Meszullam.

⁵ Ezdrasz otworzył księgę na oczach całego ludu - znajdował się bowiem wyżej niż cały lud; a gdy ją otworzył, cały lud się podniósł.

⁶ I Ezdrasz błogosławił Pana, wielkiego Boga, a cały lud z podniesieniem rąk swoich odpowiedział: «Amen! Amen!» Potem oddali pokłon i padli przed Panem na kolana, twarzą ku ziemi.

7 וַיִּשְׁעוּ וּבְנֵי וְשִׂרְבִיּוֹת יָמִין עָקְבוּ
 שִׁבְתֵּי הוֹדִיָּה מַעֲשֵׂיהָ קָלִיטָא עֲזַרְיָה
 יוֹזָבֵד חָנָן פְּלֹאִיָּה וְהַלּוֹיִם מְבִינִים
 אֶת־הָעָם לַחֹרֶה וְהָעָם עַל־עַמּוּדָם:
 8 וַיִּקְרְאוּ בַסֶּפֶר בַּחֹרֶת הָאֱלֹהִים מִפֶּרֶשׁ
 וְשׁוֹם שְׁכָל וַיְבִינּוּ בַמִּקְרָא: ס
 9 וַיֹּאמֶר נַחֲמִיָּה הוּא הַתְּרַשְׁתָּא וְעֲזַרְיָה
 הַכֹּהֵן הַסֶּפֶר וְהַלּוֹיִם הַמְּבִינִים
 אֶת־הָעָם לְכָל־הָעָם הַיּוֹם קִדְשָׁהּ הוּא
 לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶל־תַּתְּאֲבִלוּ וְאֶל־תִּבְכוּ
 כִּי בֹכִים כָּל־הָעָם
 כְּשָׁמְעוּ אֶת־דְּבַרֵי הַחֹרֶה:
 10 וַיֹּאמֶר לָהֶם לְכוּ אֲכָלוּ מִשְׁמַנִּים
 וְשִׂתּוּ מִמַּתְּקִים וְשִׁלְחוּ מִנּוֹת
 לְאִין נִכּוֹן לוֹ כִּי־קִדּוֹשׁ הַיּוֹם לְאֲדֹנָינוּ
 וְאֶל־תַּעֲצְבוּ כִּי־חֲדוֹת יְהוָה הֵיאֵמְעֹזְכֶם:
 11 וְהַלּוֹיִם מַחֲשִׂים לְכָל־הָעָם לֵאמֹר הַסּוּ
 כִּי הַיּוֹם קִדֵּשׁ וְאֶל־תַּעֲצְבוּ:
 12 וַיֵּלְכוּ כָל־הָעָם לֵאכֹל וּלְשִׂתּוֹת
 וּלְשַׁלַּח מִנּוֹת וּלְעֲשׂוֹת שְׂמֵחָה גְדוּלָּה כִּי
 הִבִּינוּ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר הוֹדִיעוּ לָהֶם: ס
 13 וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי נֶאֱסַפוּ רֵאשֵׁי הָאָבוֹת
 לְכָל־הָעָם הַכֹּהֲנִים וְהַלּוֹיִם
 אֶל־עֲזַרְיָה הַסֶּפֶר
 וּלְהַשְׁפִּיל אֶל־דְּבַרֵי הַחֹרֶה:
 14 וַיִּמְצְאוּ כְּתוּב בַּחֹרֶה
 אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יִשְׁבוּ
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּסֶּפֶת בַּחֹג בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי:
 15 וְאֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
 בְּכָל־עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר צֹא
 הָהָר וְהִבִּיאוּ עֲלֵינוּ עֵץ וְעַל־עֵץ שִׁמֹן
 וְעַל־הַדָּס וְעַל־תְּמָרִים
 וְעַל־עֵץ עֶבֶת לַעֲשׂוֹת סֶכֶת כְּכַתּוּב: פ

7 wəyēsū^a ūbānī wəšerēbyā^h yāmīn ‘aqqūb
 šabbəṭay hōdiyyā^h ma‘āšēyā^h qəlītā^ʔ ‘āzaryā^h
 yōzābād hānān pələ‘yā^h wəhaləwiyyīm məbīnīm
 ʔet-hā‘ām lattōrā^h wəhā‘ām ‘al-‘omdām
 8 wəyyiqrə‘ū bəssēpēr bəṭōrat hā‘ēlōhīm məpōrās
 wəšôm séḡel wayyābīnū bammiqrā^ʔ
 9 wayyō‘mer nəḥemyā^h hū^ʔ hattiršātā^ʔ wə‘ezrā^ʔ
 hakkōhēn hassōpēr wəhaləwiyyīm hamməbīnīm
 ʔet-hā‘ām ləḡol-hā‘ām hayyôm qādōš-hū^ʔ
 (la‘dōnāy) ʔēlōhēkem ʔal-tīṭ^ʔabbəlū wə‘al-tibkū
 kī bōkīm kol-hā‘ām
 kəšom‘ām ʔet-dībrē hattōrā^h
 10 wayyō‘mer lāhem ləḡū ʔīklū mašmannīm
 ūšəṭū məmtaqqīm wəšilhū mānōt
 lə‘ēn nāḡōn lô kī-qādōš hayyôm la‘ādōnēnū
 wə‘al-tē‘āšēbū kī-ḡedwat (ʔādōnāy) hī^ʔ mā‘uzzəkem
 11 wəhaləwiyyīm maḡšīm ləḡol-hā‘ām lē‘mōr ḡāssū
 kī hayyôm qādōš wə‘al-tē‘āšēbū
 12 wayyēlkū kol-hā‘ām le‘ēḡōl wəlišṭōt
 ūləšallah mānōt wəla‘āšōt šimḡā^h ḡəḡōlā^h kī
 hēbīnū baddəbārīm ʔāšer hōdī‘ū lāhem
 13 ūbayyôm haššēnī ne‘espū rā‘šē hā‘ābōt
 ləḡol-hā‘ām hakkōḡhānīm wəhaləwiyyīm
 ʔel-‘ezrā^ʔ hassōpēr
 ūləhaškīl ʔel-dībrē hattōrā^h
 14 wayyimšə‘ū kātūb battōrā^h
 ʔāšer šiwwā^h (ʔādōnāy) bəyad-mōše^h ʔāšer yēšbū
 bənē-yisrā‘ēl bassukkōt bəḡāḡ baḡōdeš haššəbī‘ī
 15 wa‘āšer yašmī‘ū wəya‘ābīrū qōl
 bəḡol-‘ārēhem ūbīrūšālaīm lē‘mōr šə‘ū
 hāhār wəhābī‘ū ‘ālē-zayīṭ wa‘ālē-‘eš šēmen
 wa‘ālē ḡādas wa‘ālē ṭəmārīm
 wa‘ālē ‘eš ‘ābōt la‘āšōt sukkōt kakkātūb

7 A lewici: Jozue, Bani, Szerebiasz, Jamin, Akkub, Szabbetaj, Hodiasz, Maasejasz, Kelita, Azariasz, Jozabad, Chanan, Pelajasz objaśniali ludowi Prawo, podczas gdy lud pozostawał na miejscu:

8 Czytano więc z tej księgi, księgi Prawa Bożego, dobitnie, z dodaniem objaśnienia, tak że lud rozumiał czytanie.

9 Wtedy Nehemiasz, to jest namiestnik, oraz kapłan-pisarz Ezdrasz, jak i lewici, którzy pouczali lud, rzekli do całego ludu: «Ten dzień jest poświęcony Panu, Bogu waszemu. Nie bądźcie smutni i nie płaczcie!» Cały lud bowiem płakał, gdy usłyszał te słowa Prawa.

10 I rzekł im Nehemiasz: «Idźcie, spożywajcie potrawy świąteczne i pijcie napoje słodkie - poślijcie też porcje temu, który nic gotowego nie ma: albowiem poświęcony jest ten dzień Panu naszemu. A nie bądźcie przygnębieni, gdyż radość w Panu jest waszą ostoją».

11 A lewici uspokajali cały lud wołając: «Uspokójcie się! Wszak ten dzień jest święty. Nie bądźcie przygnębieni!»

12 I cały lud poszedł, by jeść, pić, rozsyłać porcje i wyprawić wielki obchód radosny, gdyż zrozumieli to, co im ogłoszono.

13 Następnego dnia naczelnicy rodów całego ludu, kapłani i lewici zebrali się u pisarza Ezdrasza, aby zgłębić słowa Prawa.

14 I w Prawie, które Pan nadał przez Mojżesza, znaleźli przepis, by Izraelici podczas święta w siódmym miesiącu mieszkali w szałasach.

15 Gdy to usłyszeli, ogłosili we wszystkich miastach swoich i w Jerozolimie: «Idźcie w góry i przynieście gałęzie oliwne, gałęzie sosnowe, gałęzie mirtowe, gałęzie palmowe i gałęzie innych drzew liściastych, aby zgodnie z przepisem uczynić szałas».